

Başörtüsü Meselesi, İslâmî Bir Meseledir ve Yalnızca İslâmî Devlet Yoluyla Çözölmelidir

Başbakan Erdoğan, 14 Ocak'ta meşum bir münâsebetle bulunduğı İspanya'da Avrupalı gazeteciler ile yaptığı toplantıda soruları yanıtladı. Sözlerinden en çok yankı bulanı ve halen tartışılmakta olanı, Türkiye'de uygulanan başörtüsü yasağı hakkındaki sözleri idi. Erdoğan şöyle diyordu: *"Siyasi simge olarak türban takmak suç mu? Simgelere, sembollere bir yasak getirebilir misiniz? ... Ama ölkemizde ne yazık ki böyle bir sorun şu anda var. Üniversitelerde böyle bir sorun söz konusu. Bunu bu düzenleme ile aşmak öyle zannediyorum ki özellikle özgürlükler noktasında, eğitim özgürlüğü noktasında bir sıkıntıyı aşmaya da vesile olacaktır."* 16 Ocak'ta İspanya dönüşünde havaalanında düzenlediğı basın toplantısında ise şöyle diyordu: *"Türkiye hâlâ bu sorunu çözemiyorsa, bu özgürlükler noktasında ciddi sıkıntıdır. Bunu beraber aşarız. Yeni anayasayı beklemeye de gerek yok... Bunun çözümü çok kolay. Otururuz beraberce mutabık kaldığımız bir cümleyle bu çözölür."* Bu açıklamalar ile birlikte hararetli bir tartışma hızla gündemin ilk sıralarına yükseldi. MHP, Anayasanın 10. maddesinde değişiklik öngören bir anayasa değişikliğı hazırlayıp bununla sorunun çözöleceğini iddia etti. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı ve Danıştay başta olmak üzere, bazı devlet kurumlarından sert açıklamalar, tehditler ve rejim uyarıları geldi. CHP, bu meseleyi rejimin bekâsı ile ilişkilendirip ağır eleştirilerde bulundu... Başta Erdoğan olmak üzere, hükümet yetkilileri, bir yandan bu eleştirilere cevap yetiştirmekle uğraşırlarken, öte yandan yetersiz buldukları MHP'nin teklifine alternatif olarak, Anayasa'nın 10, 13 ve 42. maddelerinde değişiklik öngören bir anayasa değişiklik paketinin çalışmalarına başladı. 24.01.2007 itibarıyla de MHP ve AKP arasında konu ile ilgili görüşmelere başlandı ve prensipte mutâbakata varıldı.

Hizb-ut Tahrir / Türkiye Vilâyeti, bu tartışmalar hakkındaki görüşlerini aşağıdaki şekilde beyân eder:

1. Başörtüsü, eşarp, tölbent, türban, hicâb, hımar yada başka her ne denirse densin, Allah [*Subhânehu ve Te'alâ*] -korunması gereken ırzlarımız olan- Müslöman hanımlara, genel hayatlarında, belirlediğı ölçüler doğrultusunda başlarını örtmelerini ve kezâ teberrücten sakınmalarını farz kılmıştır. Eğitim, çalışma yada başka hiçbir gerekçe, bu farzın geçerliliğini ortadan kaldırmaz. Hiçbir Müslöman hanım, eğitim için, çalışmak için, âdetler ve gelenekler için, aile baskısı için yada başka herhangi bir şey için kısmen yada tamamen başörtüsünü açamaz. Bunlar mutlak olarak haramdır. Şer'î kâide gereğı, ibâdetler, yiyecekler ve giyecekler hakkındaki hükümler illetlendirilemez. Aksi takdirde baş örtüsü, iffet veya benzeri bir husus ile illetlendirilerek, şer'î olmasa da herhangi bir örtünme biçiminin yada örtünmemenin meşru olduğı iddia edilir ki bu, kesinlikle câiz değildir.
2. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın, başörtüsünün İslâm'ın farzlarından olduğunu açıklamasını takdirle karşılıyoruz. Ne var ki başörtüsüne kamusal alanlarda izin verilip verilmeyeceğı konusunda yetkisiz olduğı gerekçesiyle suskun kalmasını ve bu kararı devletin diğör mercilerine havale etmesini esefle karşılıyoruz. Bilakis Allah'ın emrettiğı bir farzın, herhangi bir zamanda, mekânda ve koşulda engellenemeyeceğini açıkça ve cesurca açıklamasını beklerdik.
3. Yargıtay, Danıştay ve diğör bazı devlet kurumları ile birlikte CHP, DSP gibi laik partiler ve diğör bazı medya organları ve sivil toplum kuruluşlarının, başörtüsünü rejim meselesi haline getirmeleri ve çatışmaya kapı aralayacak bir fitne unsuru gibi göstermeleri, örtölü ve tarihsel bir İslâm düşmanlığı içermektedir. Açık ve kesin gerçek şu ki Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Laiklik üzerine kuruludur ve İslâm'ı devlet ve toplum bazında, hatta bazı durumlarda fert bazında dışlamıştır. Osmanlı Hilâfet Devleti'nin Sömürgeci Batılı devletlerin işğâli altında olduğı bir sırada, Müslöman halkına rağmen İslâm'a savaş açmak ve Hilâfet'i yıkmak karşılığında onların himâyesinde ve desteğıyle devlet içinde devlet kurularak ortaya çıkmıştır. Ortaya çıkar çıkmaz da İslâm'ın devletten ve toplumdan uzaklaştırılması için envâ-i çeşit üsluplara ve araçlara başvurmuştur. Dolayısıyla kısmen örtölü laik diktatörlöğe dayalı devlet düzeninin bekçilerinden, "irtica", "siyasal İslâm", "gericilik" ve benzeri ifadelerle bu tür iğneli açıklamaların gelmesini garipsemiyoruz.
4. Başörtüsü yasağının hukukî dayanakları; özet olarak Anayasa Mahkemesi'nin bazı Anayasa maddelerine ve bilhassa Anayasa'nın değıştirilemez ve değıştirilmesi teklif dahi edilemez (ne demokrasi ama!) maddelerinden biri olan 2. maddesine atfen verdiğı karar, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) kararı ve Yüksek Öğretim Kurumu'nun tutumlarıdır ki bunlar, yasağın

kaldırılmasını zorlaştıracak yada en azından kaldırılışın gürültülü olmasına yol açacak hususlardır. [AİHM kararı hakkında, Hizb-ut Tahrir'in Hollanda'daki Medya Temsilcisi Üstâz Okay Pala'nın 01.01.2006 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne, başörtüsü mağduru Sayın Leyla Şahin'in Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açtığı davaya ilişkin kararı hakkında gönderdiği reddiyeye bakılabilir.]

5. Başörtüsü yasağının temel savı "siyâsî simge" olduğu şeklindeki kabuldür. Bu kabul, üç hususa delâlet eder:
 - a. Siyâsî simge denilmesi, İslâmî İdeoloji'ye bir atıftır. Başörtüsü İslâmî bir şîar olduğu için, yasakçılar nezdinde başörtüsü İslâm'ın hayata hâkim kılınmasını arzulayan Müslüman hanımları işâret etmektedir. Dolayısıyla onlar nezdinde sorun yalnızca başörtüsü değildir, aksine sakal, cübbe, sarık, peçe, çarşaf, cilbâb gibi İslâmî şiarlar da bu kapsamdadır. Oysa tartışma yalnızca başörtüsü üzerinden ilerlemektedir. Üstelik başörtüsü yasağının kaldırılmasından kasıt, genel hayatın tamamında bu yasağın kaldırılması anlamına gelmemektedir. Yani bu düzenleme yalnızca üniversitedeki başörtüsü sorununa hastır ve resmî kurumlarda çalışan Müslüman hanımların yada ilköğretim ve liselerde okuyan kızların başörtülerini, peçelerini, çarşaflarını, cilbâblarını, ayrıca Müslüman erkeklerin sakallarını, cübbelerini ve sarıklarını kapsamamaktadır. Danıştay'ın, resmî görevlerde çalışan Müslüman hanımların, sokakta bile başörtüsü örtünmelerini yasaklayan kararını hiç kapsamamaktadır. Yani bu düzenleme, İslâm'ın şiarlarının serbest bırakılması için değil, bu şiarlardan sadece birinin, politik maksatlar ve kapitalist ilkeler doğrultusunda serbest bırakılması içindir ki böylesi bir tavır, kesinlikle İslâm ile bağdaşmaz.
 - b. Başörtüsünün İslâmî bir şiar olduğu, AKP'nin de İslâmcı bir parti olduğu, bunun için başörtüsünü serbest bırakmak istediği yada İslâmî Devlet kurmak gibi gizli bir gündemi bulunduğu, dolayısıyla "takiyye" yaptığı iddia edilerek, bir kavram kargaşası çıkarılmakta, mesele aslî mecrasından saptırılmaktadır. Oysa AKP ile İslâm arasındaki mesâfe, Doğu ile Batı arasındaki mesâfe kadardır. AKP kendisini muhâfazakâr, demokrat, laik ve özgürlükçü bir parti olarak tanımlamaktadır ki bunların İslâm ile uzaktan-yakından hiçbir alâkası yoktur. AKP'yi İslâm ile bir araya getiren noktalar, üyelerinin ve liderlerinin Müslüman olması, İslâmî bir geçmişlerinin bulunması ve bazılarının hanımının başörtülü olmasıdır. Bunlar ise şahsî karakterlerdir ve partinin esâsı ve vasfı üzerinde hiçbir emâresi yoktur. Sonuncusu İspanya basınında yer aldığı gibi, AKP yetkilileri sürekli olarak İslâmcı yada dînî bir parti olmadıklarını üstüne basa basa vurgulamaktadır. Üstelik AKP'nin başörtüsüne bakışı; Allah'ın bir farzı olması bakımından İslâmî Akîde'ye dayalı şer'î bir bakış değil, tam aksine haklar ve özgürlükler kapsamında olması bakımından demokratik, laik, hümanist ve özgürlükçü bir bakıştır. Bu kapitalist bakıştan başörtüsünü değerlendirmek ise Müslümana haramdır.
 - c. Uygulanan yasak, dikkat edilirse İslâm'a hâs bir yasaktır. Diğer dînlerin yada ideolojilerin şiarları hakkında böyle bir yasaklama söz konusu değildir. Nitekim Erdoğan da "*Simgelere, sembollere bir yasak getirebilir misiniz?*" diyerek bu yasağın sadece İslâm'a has olmaması gerektiğini, haklar ve özgürlükler açısından savunmaktadır. Bu ise İslâmî bir savunma değildir. Örneğin, ilköğretim çağındaki Müslüman çocukların Kur'ân-ıl Kerîm'i öğrenmeleri yasak iken, misyonerlerin çalışmaları serbesttir. Hatta bizâtihi AKP, Avrupa Hristiyan Demokrat Partiler Birliği'ne üyelik başvurusunda bulunmuş, hiç kimse de çıkıp bunu anayasaya aykırı bulmamıştır. Siyâsî simgeler Kapitalizm'e, Komünizm'e yahut diğer küfür fikirlerine ait olunca serbesttir, ancak İslâmî olunca yasaktır. Hatta siyâsî yapılanmalar için de böyledir. Türkiye Komünist Partisi yasal bir parti kabul edilirken, İslâmî bir parti olan **Hizb-ut Tahrir** yasaktır.
6. AKP'nin başörtüsü konusunu gündeme getirmesi şâibelidir. Çünkü bizâtihi Başbakan Erdoğan, İspanya dönüşü düzenlediği basın açıklamasında, bu konunun gündeminde bulunmadığını, oradaki gazetecilerin bu konu hakkında sormaları üzerine açıklama yaptığını söyledi. Sonra da hiç gündeminde olmayan bu konuyu, "*Yeni anayasayı beklemeye de gerek yok... Bunun çözümü çok kolay. Otururuz, beraberce mutâbık kaldığımız bir cümleyle bu çözülür*" diyerek apar topar halletme gayretine girmiştir. Sormazlar mı, iktidarının üzerinden beş yılı aşkın bir zaman geçtikten sonra, şimdi mi aklın başına geldi?! Madem bu kadar kolaydı, bir cümleyle hallediliyordu, önceki dönemde şimdikinden daha fazla milletvekilin olduğu halde neden halletmiyordun?! Nitekim 28.12.2004'te doğrudan Başbakan Erdoğan'a gönderdiğimiz mektupta başörtüsü sorununu henüz çözemedişi

olduğu halde makâmında durmasının kendisi için büyük bir günah ve ağır bir zillet olduğunu beyân etmiştik. Kendisi de 2005 yılı Haziran ayında Lübnan ziyaretini dönüşünde başörtüsü sorununun çözülebileceğinden bahsetmiş, ama hiçbir somut adım atmamıştı, tam aksine Avrupa Birliği'ne üyeliği uğrunda zinayı yasaklayan kanunu bile çıkarmaktan vazgeçmişti. Bütün bunlar demek oluyor ki başörtüsü konusunun ardında başka bir mesele vardır. Peki bu mesele nedir?

- a. Düne kadar yoğun bir şekilde tartışılan yeni anayasa, AKP ile MHP'nin üzerinde anlaşmaya vardığı anayasa maddeleri üzerinde de değişiklik yapma imkânı tanıyorken ve zaten beş yıldan fazladır bekleniyorken, bu acelecilik nedendir? Yoksa yeni anayasanın kabulü konusunda herhangi bir pürüz mü çıktı ki başörtüsü meselesi ile örtülmek isteniyor?
 - b. Önümüzdeki yıl yapılacak yerel seçimler öncesinde bu konu gündeme getirilerek oy oranları artırılmak mı isteniyor, yoksa yasağın kaldırılması halinde yerel seçimler öne mi alınmak isteniyor?
 - c. İngilizci Laikler ile Amerikancı Laikler arasında süregelen çekişme ve rekâbet, bu sorun üzerinden kanallara edilmek yada bir pazarlık konusu haline getirilmek yada bir koz olarak kullanılmak mı isteniyor?
 - d. Son dönemde artan bir şekilde gündemi işgal eden terör eylemleri, sınır ötesi harekât haberleri ve global ekonomik sarsıntının etkileri gibi olumsuz faktörler azaltılmak mı isteniyor? Yoksa gündem başörtüsü meselesi ile bu kadar meşgul iken kamuoyundan gizlenmek istenen birtakım icraatlar mı yürütülüyor?
7. MHP'nin çıkışı ise politik bir rant kavgasından ve pastadan pay kapma arayışından başka bir şey değildir. Çünkü MHP, AKP'nin öyle veya böyle başörtüsü meselesini çözmek zorunda kalacağını, taban kaybetmemek yada diğer politik çıkarları için bu hususta ısrar edeceğini bilmektedir. Bunun için Erdoğan henüz İspanya'da iken MHP anayasa değişiklik teklifinin hazırlıklarına başlamıştır. Erdoğan gelir gelmez önerisini paylaşarak hem bir öncülük rolü kapmaya çalışmış, hem de sorunu muallakta bırakacak bir çözüm ile sınırlandırmak istemiştir. AKP kendi değişiklik önerisini hazırlayınca da onunla mutâbakata varmıştır. Çünkü MHP şunu biliyordu: eğer AKP bu sorunu çözerse, AKP'nin popülaritesi artarken MHP'ninki düşecek; eğer AKP çözemezse genel seçimler öncesinde olduğu gibi yine mağduriyet rolünü oynayıp kendisini haklı gösterecektir. İşte MHP, hem çözümü sınırlandırmak, hem de AKP'nin kozunu kullanma çerçevesini daraltmak üzere onunla masaya oturmuştur. Zaten aynen AKP gibi MHP de fırsatçıdır ve İslâmî şiarların, Laikliğin zulmünden kurtarılması derdinde değildir.

Ey Müslümanlar!

Başörtüsü, Allah [*Subhânehü ve Te'alâ*]'nın emri ve Müslüman hanımın baş tâcidir. Hiçbir yasak, bu farzın yerine getirilmesine engel olamaz. Bunun için Müslüman hanımların, ister eğitim görmek, ister çalışmak, isterse başka bir maksatla olsun, başörtülerinden vazgeçmeleri câiz değildir.

Başörtüsü meselesi, İslâm'ın bütününden bir cüz'î mesele olsa da, kâfirlerin ve âvânelerinin ona düşmanlığı kadîm ve meşhurdur. Medîne'deki kâfirlerin saldırısından başlayıp Bizans dönemindeki zulümlere, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan Yahudi varlığındaki eziyetlere, 1960'lı yıllarda Türkiye'de bâriz bir biçimde gündeme gelmesinden, Amerika'da, İngiltere'de, Fransa'da, Hollanda'da, Belçika'da, Almanya'da... Azerbaycan'da, Tunus'ta, Tacikistan'da, Çeçenistan'da, Balkanlar'da ve daha birçok beldeye kadar pek çok zamanda ve mekânda nefretle karşılanan başörtüsü meselesi İslâm'a düşmanlığın dışı vurulduğu meselelerden biri olmuştur.

Hükümet, beş yıllık iktidarı boyunca başörtüsü sorununu çözeceğini tekrarlayıp durmuştur. Hükümet başörtüsünü neden halletmek istemektedir? İslâm'ın emri olduğu için mi, Müslüman kızların eğitim haklarını ve özgürlüklerini savunduğu için mi, yoksa başka bir sebeple mi? İslâm'ın emri için olmadığı kesindir. Aksi takdirde bugün Müslüman gençleri tutuklamaz, İslâm düşmanı Kâfirler ile sarmaş-dolaş olmazdı. Eğitim hakkı ve özgürlük de bunun sebebi değildir. Çünkü haklar ve özgürlükler, İslâm ile ilgili olunca veya mazlumlara ilişkin olunca geçersiz olmaktadır. Üstelik AKP Hükümeti'nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne gönderdiği resmî avukatlar, başörtüsü aleyhine savunma yaparak mahkemenin başörtüsü yasağını onaylayan bir karar almasına imkân sağlamışlardır. O nedenle AKP Hükümeti; başörtüsü meselesini, "oligarşik bürokrasi" olarak tanımladığı derin devlet uzantılarıyla arasındaki çekişmede ve halk arasındaki popülaritesi uğrunda

bir koz ve araç olarak kullanıp utanç verici bir yüz­süzlük ile istismar etmektedir. Nitekim bu çekişmenin sonuçlanması, Amerikan Kâfirî'nin Türkiye stratejisinin omurlarından biridir ve AKP Hükümeti bu uğurda kendini paralamaktadır. Ne İslam için ne ülke için ne de halkı için değil! Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] bir sahâbesi ile sohbetinde böylesi yöneticileri ne kadar da veciz ifade etmiştir:

: :

“Allah seni sefihlerin yönetiminden korusun.” Dedi ki:

“Sefihlerin yönetimi de nedir?” Dedi ki: “Benden sonra yöneticiler olur. Onlar Hidâyetime uymazlar ve Sünnetimi de tâkip etmezler. Her kim onların yalanlarını doğrular ve zulûmlerinde onlara yardım ederse, işte onlar Benden değildir ve Ben de onlardan değilim! Onlar (Cennetteki) Havzıma gelemeyiz. Her kim de onların yalanlarını doğrulamaz ve zulûmlerine de yardım etmezse, işte onlar Bendendir ve Ben de onlardanım! Havzıma gelecek olanlar işte bunlardır.”

Müslümanlara gelince; başörtüsü demokratik bir hak veya bir özgürlük değildir. Bilakis Allah’a kulluğun bir gereğidir. Kulluk ise özgürlük de değildir, hak da değildir. Bilakis emirdir. Her şart ve her ortamda mutlaka yerine getirilmelidir. Başörtüsü, Allah [Subhânehu ve Te’âlâ]’nın Müslüman hanımlara emrettiği bir emir ve farziyet olmasının yanı sıra, İslâmî Ümmet’in de nâmusudur. Hatırlanmalıdır ki Medîne’de Yahudilerden biri Müslüman bir hanımın başörtüsünü açınca oradaki bir Müslüman hemen o yahudiye öldürdü. Onlar da o Müslümanı katlettiler. Bu olay üzerine Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] Yahudilere savaş açtı. Başörtüsünün İslâm’daki anlamı ve Müslümanların ona verdiği değer işte budur!

Bununla birlikte bu yasak ne kadar haram ve şerir ise, bu yasağın demokratik haklar ve özgürlükler esâsına dayalı çözümü de o kadar haram ve şerirdir. Müslümanın her ameli, İslâmî Akîde’ye binâen olmalıdır. Bunun için Müslümanların ve İslâmî duyarlılığı bulunan kesimlerin, demokratik haklar, özgürlükler ve benzeri küfür şiarlarına dayalı olarak başörtüsü yasağının kaldırılmasını istemeleri, buna destek vermeleri yada alkışlamaları doğru değildir. Kezâ meseleyi yalnızca üniversitelerdeki başörtüsü sorunu ile sınırlandırıp ilköğretimde, liselerde, resmî kurumlarda, askerî kışlalarda süregelen yasağı görmezden gelmeleri de doğru değildir. Kezâ meseleyi, sırf başörtüsü ile sınırlandırıp Kur’ân-il Kerîm öğretimi ve kursları, sakal, peçe, çarşaf, cilbâb ve benzeri İslâmî şiarlarda süregelen yasağı görmezden gelmeleri de doğru değildir. Kezâ meseleyi, sadece bu İslâmî şiarlar ile sınırlandırıp İslâmî hükümlerin fert, toplum ve devlet bazında bir bütün olarak uygulanmasında süregelen yasağı görmezden gelmeleri de doğru değildir.

Ey Müslümanlar!

İbâdetleriyle, muâmelâtıyla, ukûbatıyla, ahlâkıyla, ahvâl-i şahsiyesi ile, Cihâd’ı ile, Hilâfet’i ile, istisnâsız tüm hükümleriyle bir bütün olarak İslâm’ın uygulanmasına, korunmasına ve yayılmasına hırs göstermek ve bu çalışmayı, Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in gösterdiği gibi fikrî çatışma ve siyâsî mücâdele yoluyla İslâmî siyâsî ideolojik bir kitleleşme dâhilinde sürdürüp İslâmî hayatın yeniden başlatılması için Nübüvvet Minhâcî üzere İkinci Râşidî Hilâfet Devleti’ni kurmak hedefine götürmek de hepinize farzdır. İşte bunun için Hizb-ut Tahrir / Türkiye Vilâyeti, sürekli ve ısrarlı bir biçimde sizleri kendisiyle birlikte çalışmaya çağırmaktadır. Artık hak ve hakikat kendisine apaçık beyân edildikten sonra, dileyen icâbet etsin, dileyen yüz çevirsin! Hesap görücü olarak Allah yeter.

“Muhakkak ki bu bir öğüttür, artık dileyen Rabbine bir yol

tutsun.” [el-İnsân 29]

Hizb-ut Tahrir
Türkiye Vilâyeti

H. 20 Muharram-ul Harâm 1429
M. 28 Ocak 2008

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiye-vilayeti.org